

Vissza az élethez

Az effektív mikroorganizmusokkal fermentált Manju ital segítette Susanne Pillitsch-t Morbus Crohn betegsége ellenére normális életet élni. Egy kétgyermekes anyuka őszinte beszélgetése a Mikrokosmoszal betegsége mindennapjairól.

1988-ban diagnosztizálták Önnél a krónikus bélgyulladást. Milyen következményei voltak betegségének?

S. P.: Évente 4-5 akut betegségrohamom volt. Újévkor különösen rossz volt, mivel a hőmérsékletingadozás kihat a betegségre. Egy ilyen roham erős

görcsöket és extrém fájdalmat jelent. Amikor elviselhetetlenné vált, kórházba kellett mennem három, akár négy hétre.

Milyen kezelést ajánlottak Önnek?

S. P.: Az orvosom nagyon lelkes volt,. Különböző terápiás lehetőségeket javasolt, és én mindent kipróbáltam. Egy ilyen komplikált betegségnél természetesen a gyógyszerek is agresszívek. Hogy a mellékhatásokkal is fel tudjam venni a harcot, naponta 8 különböző tabéettút leééett bevennem. Sajnos sok Cortison-t is, mivel semmi más nem segített.

Milyen következményi voltak betegségének a mindennapokra nézve?

S. P.: Eleinte nem akartam, hogy a betegség domináljon, de csakhamar világosság vált, hogy a Morbus Crohn az élet minden területére hatással van. A fájdalomtól és hirtelen rohamoktól való félelem mindig jelen volt. Elvette minden szabadságomat. Semmi spontán kikapcsolódás, semmi

koncert, semmi nyári úszás, semmi síelés télen. Gyakran munkába sem tudtam menni. A legrosszabb fázisban még a házat sem tudtam elhagyni.

Hogyan boldogult a családja a betegséggel?

S. P.: Tudniuk kell, hogy optimista ember vagyok, és állandóan azon voltam, hogy élvezzem az életet a Morbus Chron ellenére is. De voltak időszakok, amikor igazán nehéz volt.

Ezalatt a családom természetesen szenvedett. A fiamnak és lányomnak sokat magukra kellett vállalni, és ez a viszonyunknak is megterhelő volt. De a szeretteim nélkül nem sikerült volna, hatalmas támogatást jelentettek számomra.

Mikor állt be javulás?

S. P.: Egy nap a bátyám, Peter hozott nekem egy Manju-t. Úgy gondolta, hogy kedvező hatással lesz bőrömre. Mindenféle hosszas utánakérdezést mellőzve kezdtem bele. Talán kezdetben csak a képzeletem szüleménye volt – amit ma már nem így látok –, de már 14 nap után jobb tapintásúvá vált a bőröm. Alig mertem reménykedni, de később a bélműködésem is rendbe jött. 2008 októberében kezdtem el a Manju szedését. Röviddel ezután jött az első hidegbetörés, ekkora mindig különösen szenvedtem. A torkomban dobogott a szívem, de a roham nem jött.

Volt azóta visszaesés?

S. P.: Nem, és minél több idő telt el, annál biztosabb voltam magamban. Most újra kimehetek a házból, sétálhatok, a családommal lehetek. Visszanyertem az életem. Lehet, hogy furcsán hangzik, de így van. Görcsök nélkül kelek fel reggel, és végre újra spontán módon élhetek.

Mit gondol erről az orvosa?

S. P.: Azóta nem beszéltem vele, egészségesnek érzem magam. És újra boldog vagyok, nincs panaszom és egészséges a bőröm. Nincs szükségem tablettákra sem. A sok kis dobozkat egy flakon Manju-ra cseréltem. Idén végre újra nyaraltam. Az Atlanti-óceánban úszhattam, az ételt is bírtam, és egy pohár bort is megittam. Végre mindent úgy csinálhatok, ahogyan és amikor szeretném.